

[Ladefoged.]

land. Den fra mange sider højt priste matematiske retfærdighed kommer i hvert fald ikke til udtryk ved denne lejlighed.

Jeg skal slutte med at sige, at min stilling til lovforslaget vil blive markeret ved tredje behandling.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker udvalget for det arbejde, det har udrettet med dette valglovsforslag, og jeg takker den ærede ordfører for de bemærkninger, han gjorde på udvalgets vegne; jeg vil gerne berolige ham med, at jeg glæder mig til sin tid at kunne titulere ham, som han titulerede mig i dag.

Dernæst vil jeg gerne gå ind på nogle af de enkeltheder, som har været fremført under debatten i dag. En af de ting, som vel i og for sig mest har plaget udvalgsmedlemmerne, som det har plaget indenrigsministeriet under forarbejderne, og som det gang på gang, når en valglov har været til behandling her i rigsdagen, har plaget de medlemmer, der har haft med den at gøre, er dette, at der ikke har kunnet findes en forsvarlig fremgangsmåde, der kunne drage muligheden for, at de syge kunne komme til at stemme, ind under valglovens ordning. Jeg tror, man vil være enig med mig i, at den største betænkelighed — sådan har jeg også forstået de udtalelser, der er faldet her —, som kan rettes imod, at de syge får adgang til at stemme, angår valghemmeligheden. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen talte om sit ændringsforslag og om den måde, hvorpå han ville prøve at sikre valghemmeligheden bedst muligt, nemlig ved at lade en pårørende eller en anden person overtage den rolle, som folkeregisterføreren ifølge valglovsforslaget har for brevstemmernes vedkommende. Det beroliger mig ikke. Der er ikke her fundet nogen udvej, som efter min mening egner sig til at bane vej for en løsning af sagen. Noget af det ulykkeligste og uheldigste, der kunne ske, var, at personer fra partierne stillede sig til disposition eller, sagt på anden måde, begyndte at kæmpe om de hjemmeliggende syges stemmer, begyndte at besøge dem, plage dem, påvirke dem og tilsidst fungere i rollen som den, der modtager den syges stemme, altså gå ind i den rolle, som folkeregisterføreren skal have. Der er ikke noget betryggende i dette; det er tværtimod en

port åben for en højst urimelig og usmagelig form for valgtryk.

Jeg vil iøvrigt gerne om dette spørgsmål sige, at hovedvanskeligheden er i det hele taget at ordne valg for de syge i hjemmene, det er det, vi stadigvæk strander på. Man kunne naturligvis nok finde en eller anden teknisk udvej, hvorved nogle hospitalspatienter kunne komme til at stemme, skønt der dog, hvad vi ikke må glemme, på hospitalerne er højst forskellige vilkår for patienterne: nogle må overhovedet ikke modtage besøg, og nogle er anbragt på sådanne afdelinger, at man egentlig ikke rigtig ville tro, deres åndsevner egner sig til at være med til at træffe afgørelse om, hvorvidt de burde stemme eller ej. Disse spørgsmål kunne måske endda løses og en afgrænsning stilles op, men når det drejer sig om de syge i hjemmene, er det, at opfindsomheden hele tiden slipper op, og det er de syge i hjemmene, der i højere grad end nogen andre kan føle sig tilsidesat af samfundet, når de ikke får adgang til at stemme. Den, der ligger på hospitalet, kan risikere at ligge der på en valgdag, men det vil ikke være reglen. Mange, der ligger syge hjemme, har ligget syge i årevis og er bundet til sengen resten af deres liv. At de er udelukket fra at kunne stemme er efter min mening såre beklageligt, men ingen af os har været i stand til at finde en teknisk forsvarlig måde, hvorpå adgang til at komme til at stemme kunne åbnes for dem. Derfor tror jeg, at når spørgsmålet ikke har fundet sin løsning ved denne lejlighed, beror det ikke på nogen som helst politisk betragtning, men simpelthen på en erkendelse af sagens uhyre vanskelighed.

Der har under debatten været fremført synspunkter med hensyn til fordelingen af stemmerne. Den stærkeste angriber her har været det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, og også det ærede medlem hr. Ladefoged gjorde nogle bemærkninger herom. Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen sagde, at man ved kommissionsbehandlingen havde behandlet rigsdagen ringe. Jeg ved ikke, hvorfor den høje rigsdag skulle være behandlet ringere ved dette kommissionsarbejde end ved andre kommissionsarbejder. Jeg mener, at det ærede medlems parti selv har udpeget de repræsentanter, som har repræsenteret partiet under forhandlingerne i kommissionen. Jeg kan derfor ikke se,